

Takva

Mayıs 2023
29. Sayı

EN
HAYIRLI
AZIK
Takva

İslami Eğitim Dergisi

MÜSLÜMANLARDA
YAHUDİLEŞME
— 3 —

KÖTÜLÜK TEN MENETMEMEK

Bilal Özbugday

Takva

Mayıs 2023 | Şevval 1444

İçindekiler

Kötülükten
Menetmemek

Bilal Özbuğday

04

24

Ümmetin Hezimet
Salih Bağırhan

Kimi Topluluklar
Bu Kur'an ile Yükselir

Burak Gültepe

18

Hesap Çalınmasında Alınabilecek
Reaksiyonlar

Burak Eryılmaz

36

Küfür ve Günah
Denizindeki
Geminin Kaptanı

Ayşe Ebrar

11

Yayın Türü

Yerel süreli / Bir ayda bir yayınlanır.

Dergi içerisinde Yer Alan Yazılardan
İlgili Yazar Mesuldür.
Kaynak Gösterilerek Alıntı Yapılabilir.

Editör

Bismillahirrahmanirrahim

Hamd, ancak Allah (cc) içindir. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. Allah (cc) kimi hidayete erdirirse onu saptıracak, kimi de saptırsa onu hidayete erdirecek yoktur. Salat ve selam da O'nun, bizlere rehber olması için gönderdiği peygamberi Muhammed'e (sav) olsun.

Birkaç yazıdır Müslümanlar içirisine sirayet etmiş olan Yahudileşme vasıflarından bahsetmekteyiz. Bu yazımızda ise Yahudilerin özelliklerinden günümüz Müslümanlarına sinmiş kötülükten alıkoymama hastalığına değineceğiz.

Dergimizin bu ayki aile yazısında erkeğin hanımına, çocuklarına ve ailesinin diğer fertlerine karşı sorumluluklarının en önemlilerinden olan dinini onlara öğretmesi ve onları her türlü küfür ve gınahtan korumaya çalışmasından bahsedeceğiz.

Dergimizin içerisindeki, kıymetli yazarlarımızın, özenle hazırladıkları diğer yazılarımızı da okumanız ve faydalanmanız dileği ile...

Başarı Allah'tandır.

Velhamdulillahi Rabbil âlemin...

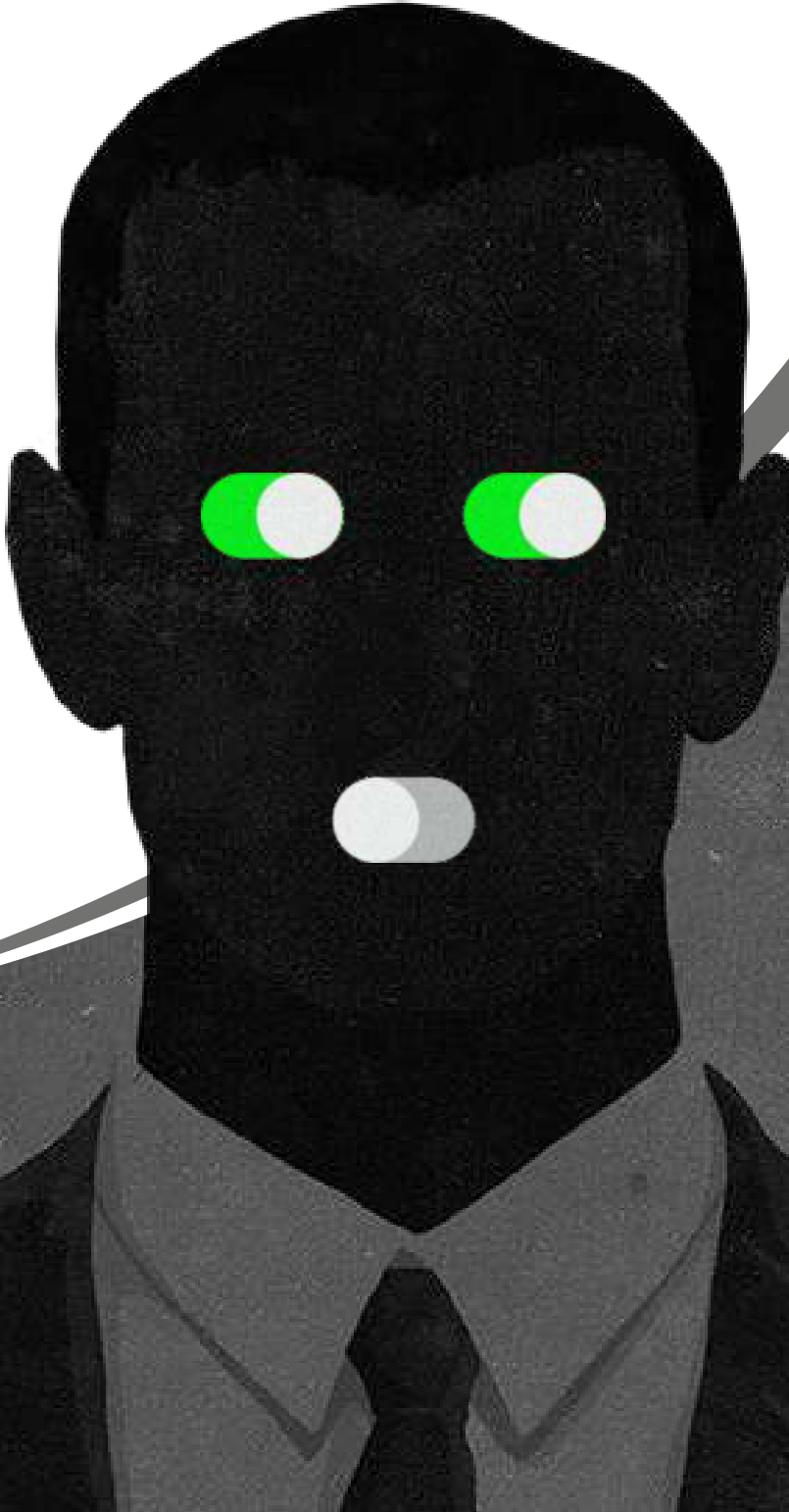
KÖTÜLÜKTEN MENETMEMEK

Bilal Özbuğday

Allah'a hamd, Rasulüne salât ve selam olsun.

Müslümanlarda Yahudileşme üzerine silsile yazımıza bu ay da devam ediyoruz.

İsrailoğulları ile Ümmet-i Muhammed'i birbirinden ayıran en büyük özelliklerden birisi de iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmaktır. Efendimizin ümmetinin faziletli ve hayırlı olmasının sebebi bu vazifeyi yerine getirmesinden kaynaklanmaktadır.

Rabbimiz şöyle buyurmaktadır;

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ
خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ

“Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah'a iman edersiniz. Kitap ehli de inansalardı elbette kendileri için hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler de var. Ama pek çoğu fâsık kimselerdir.”¹

Birkaç yazıdır Müslümanlar içerisine sirayet etmiş olan Yahudileşme vasıflarından bahsetmekteyiz. Bu yazımızda ise Yahudileşmenin özelliklerinden günümüz Müslümanlarına sinmiş kötülükten alıkoymama hastalığına değineceğiz.

İsrailoğulları kötülükten sakındırmayan ve bu konuda da kendi tarafını kayıran bir kavim idi. Daha doğru ifade edecek ve daha geniş bir perspektif ile yaklaşacak olursak kötülükten sakındırmıyor, sakındırsalar da hakkını vermiyorlardı. Başka konularda olduğu gibi bu konuda da kaypaklık gösteriyorlardı.

Rabbimiz şöyle buyurmaktadır;

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

“İsrailoğullarından inkâr edenler, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lânetlendi. Bu, onların isyan etmeleri ve hadlerini aşıyor olmalarından ötürüydü. İşledikleri herhangi bir kötülükten birbirlerini vazgeçirmeye çalışmazlardı. Yapmakta oldukları ne kötüydü!”²

Ayeti kerimde “işledikleri herhangi bir kötülükten birbirlerini vazgeçirmeye çalışmazlardı” ibaresi onlara ait olan bir vasfı bizler için ortaya koymaktadır. Onlar için öne çıkmış olan bu vasfı, onların bozulmaları ve lanetlenmeleri noktasında sebep teşkil etmektedir. Bu sıfat onların bedbaht bir kavim olması, laneti hak etmeleri noktasında mühim bir yere sahiptir.

İlk anda ayetten anlaşılan şey onların kötülüklerle asla mani olmadığıdır. Yani bir kötülük gördüklerinde hiçbir tepki ve tavır sergilemeksizin kendi işlerine bakmaya devam ediyorlardı. Ayetin zahirinden bunu anlıyoruz. Bu başlı başına bir suç ve caiz olmayan bir şeydir.

Ancak Rasulullah'ın (sav) bu ayetin tefsirine dair bizlere aktardığı başka bir argüman ise onların sadece bu suçu işlemediklerini yani -kötülükten alıkoymama- aksine bunu yaptıkları, ancak bunu hakkıyla yapmadıkları için yine de laneti hak ettiklerini ortaya koymaktadır.

¹ (3/Alı İmran 110)

² (5/Maide 78-79)

"إِنَّ أَوَّلَ مَا دَخَلَ النَّقْصُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَ الرَّجُلُ يَلْقَى الرَّجُلَ، فَيَقُولُ: يَا هَذَا اتَّقِ اللَّهَ وَدَعْ مَا تَصْنَعُ فَإِنَّهُ لَا يَجِلُّ لَكَ، ثُمَّ يَلْقَاهُ مِنَ الْغَدِ فَلَا يَمْنَعُهُ ذَلِكَ أَنْ يَكُونَ أَكْيَلَهُ وَشَرِبَهُ وَقَعِيدَهُ فَلَمَّا فَعَلُوا ذَلِكَ ضَرَبَ اللَّهُ قُلُوبَ بَعْضِهِمْ بِبَعْضٍ، ثُمَّ قَالَ: لِعَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِلَى قَوْلِهِ فَاسْقُوتَكَ ثُمَّ قَالَ: كَلَّا وَاللَّهِ لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَلَتَأْخُذَنَّ عَلَى يَدَيِ الظَّالِمِ وَلَتَأْطُرُنَّهُ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا وَلَتَقْصُرُنَّهُ عَلَى الْحَقِّ قَصْرًا"

Rasulullah (sav), İsrailoğulları arasında kötü davranışların yaygınlaşmaya başlamasını şöyle anlatmıştır; **"Bir kimse günah işleyen birine rastladığında ona "Allah'tan kork! Bu işi yapma, sana helal değildir" der, ertesi gün O'nu aynı halde görse de onunla birlikte oturabilmek ve yiyip içebilmek için artık ikaz etmezdi. Hepsisi böyle yapar hale gelince Allah onların kalplerini de birbirine benzetti."**

Rivayete göre Rasulullah (sav) bu açıklamayı takiben zikrettiğimiz ayeti okumuş sonra şöyle buyurmuştur: **"Aman dikkat edin! Allah'a andolsun sizler de ya iyiliği emredip kötülükten sakındırır ve zalime zulmünden vazgeçinceye kadar baskı yaparsınız ya da Allah sizin de kalplerinizi birbirine benzetir, onlara lânet ettiği gibi size de lânet eder"**³⁻⁴

Bu rivayet ile birlikte ayete tekrar baktığımızda ya da Rasulullah (sav) bu ayeti bizler için bu şekilde tefsir ettiğinde anlıyoruz ki kötülük gördüklerinde hiç tepkisiz kalmamışlardır. Aksine muhataplarına **"Bunu yapma! Allah'tan kork!"** gibi cümleler kurarak kötülükten alıkoymaya çalışmışlardır. Ancak bu konuda bu cümlelerini hâl dilleriyle ve samimiyetle söylemiş olduklarından olsa gerek ki onlar ile var olan ilişkilerinde asla bir değişikliğe gitmemeksizin hayatlarına devam etmişlerdir. Bunun neticesi ise hüsrana olarak dönmüştür. Birbirleri ile var olan hukuku günah üzere devam ettirdiklerinden benzemeye ve benzeşmeye başlamışlardır. Aslında kalplerinin benzeşmesinin ve lanetlenmelerinin sebebi, artık o toplum günahı rahatsız olmaz olmuştur. Günahı çekinmeyen, günahı küçük gören bir topluluk ise laneti elbette hak eder.

Bu ayeti ve rivayeti şimdi bir mihenk misali kendi güncelimize ve vakıma vurmalıyız. Acaba bizler Müslümanlar olarak birbirimizi kötülükten ne kadar alıkoymaktayız? Bu görevi yaptıktan sonra hâli değişmeyen kardeşlerimiz ile muamelelerimiz ne üzere devam etmektedir? Günah üzerine birleşmeye devam ediyor muyuz?

İleriki satırlarda günah işleyen kimseye tavır alınır mı alınmaz mı konusuna değineceğim. Ancak yeri gelmişken buradaki kastın ne olduğuna dair şunları söyleyeyim; Buradaki kasıt her gördüğümüz ve günah işlediğini bildiğimiz kişiyle tüm bağları koparmak ve onunla hiçbir şey yememek, içmemek değildir. Elbette günahsız hiç kimse yoktur. Elbette Allah tüm günahları siler, affeder. Ancak bir menfaat ve çıkardan dolayı günaha seslenmemek, görülen günah üzere oturmak ve onunla yemeyi, içmeyi devam ettirerek, muhataplığı artırmak suretiyle benzeşmektir.

³ (Ebu Davud)

⁴ (Bu hadisin sıhhati hakkında konuşulmuştur. Kimileri hasen derken kimileri de zayıf demişlerdir. Zayıf addedilmesinin sebebi sahabenin inki'dasidir. Onun dışındaki ricalleri şikadır.)

Bizim cenahımızda yaygın olan şey kötülükten sakındırmamaktır. Hakkı ile iyiliği emretmek ve kötülüğü sakındırmayı yerine getirmiyoruz. Müslümanlar olarak kimse ile kötü olmama gibi bir vasfın içerisinde kendimizi kaybetmiş vaziyette, bocalayıp durmaktayız. Çünkü bizler birbirimize karşı alingan ve çekingeniz. 'Kimse ile kötü olmaya gerek yok' psikolojisi ile hareket etmekteyiz. Bu durum bizi kötülükleri gördüğümüzde susmaya ya da susmaz isek de hak üzere fazla direktmemeye götürmektedir. Bu vasfın -yani kimse ile kötü olmama, kimseye karışmama- aynı zamanda davetin yapılmamasının da en büyük unsurlarından biri olduğunu düşünüyorum.

Günümüzde Müslümanlar birbirleri ile nasihatleşmeyi bırakmış durumdalar. Herhangi bir kötülük gördüklerinde kalbi rahatsız olmayan Müslümanlar var. Uyarıyı tercih edecek olsa bile birkaç kez ile yetinip, herkes işine gücüne bakmaya devam etmektedir. Müslümanların yapması gereken şey nasihatleşmeleri, kötülükten alıkoymaları, eğer olmuyor ise kötülük üzere iken günahkârlar ile birlikte ortamı paylaşmamalarıdır.

Bir sefer söylediğimizde ya da uyardığımızda bizden mesuliyetin kalktığına inanmaktayız. Ancak durum böyle değildir. Uyarmak ile kişi kendisine düşen vazifeyi yerine getirmiş olur. Ancak kendisinin de sağlam kalabilmesi, benzeşmemesi ve salih bir topluluğun dinamiklerinin sağlam kalabilmesi için daha fazlasına ihtiyaç vardır. Sakındırdıktan sonra yine aynılaşmamak adına atılması gereken adımlar vardır.

Elbette günahkâr da olsa tüm kardeşlerimizi sevmeli, onların ıslahı için çalışmalıyız. Günah üzere olan Müslümanları uyarmalı, dinlemezler ise tekrar uyarmalı, tekrar, tekrar... Ta ki kendimize bir mazeret olsun. O günahın uyarılması noktasında bir menfaat taşımayalım. İsrailoğulları ile bizim ümmetimiz arasında ayırıcı bir özellik olan bir hususu yerine getirmediğimizde onlara benzeşmiş olacak ve onların vasıflarından bir vasfı daha üzerimizde taşımış olacağız.

Müslümanlar için hem nasihat edene, hem de nasihat edilene düşen görevler vardır. Kötülükten alıkoyacak olan nasihatçi görevini yerine getirmeye çalışmalıdır. Ancak nasihat edilen kişi de alingan davranmamalıdır. Aksi takdirde başta kötülükten sakındırma noktasında gayretli ve hüsnü niyet taşıyan bir Müslüman bu vazifeyi terk etmeye başlayıp sırt dönebilir. İyiliği emretme ve kötülükten sakındırma müessesesini korumak aslında iyi ve salih bir toplumu inşa etmek demektir. İyileri ve iyilikleri aramızda çoğaltıp, kötülükleri de terk ettiğimizde ve terk etmeye birbirimizi çağırdığımızda istediğimiz mükemmele yakın bir topluluk inşa edilmiş olur.

İyiliği emretmek kolaydır, kötülükten sakındırmak ise daha zor ve meşakkatlidir. Çünkü insanlar kötülükten sakındırıldığında insanlar arasında tatsızlıklar başlar. Tıpkı tüm peygamberlerin kavimleri ile aralarındaki diyaloglarda olduğu gibi. Hem alıkoymak isteyen hem alıkonulmak istenen kişinin daralması ve zorlanması o anda söz konusudur. İnsanlardan çekinme, insanlardan korkma ve tatsızlıklar insanlar ters düştüğünde olur. İyiliği emreden bir kimse için bu söz konusu değildir.

Rasulullah (sav) şöyle buyurmuştur;

“Allah Teâlâ kıyamet günü kula her şeyi soracak, hatta “Ey kulum! Münker bir şey gördün de karşı çıkmadın” diyecek. Allah kuluna delilini gösterince “Rabbim, sana güvendim ve insanlardan korktum” diyecek.”⁵

Bir başka rivayette Rasulullah (sav) şöyle buyurmuştur;

“Dikkat edin! Sakın ha, insanlardan korkunuz sizden kimseyi gördüğü veya şahit olduğu münker bir şeyde hakkı söylemekten men etmesin. Çünkü kişinin hakkı söylemesi veya bir şeyi hatırlatması hiçbir eceli öne almaz, hiçbir eceli ertelemez ve kişiyi hiçbir rızıktan uzaklaştırmaz.”⁶

Bu hadislerden anladığımız şey insanlardan korkmak ve çekinmek, insanların kötülüklerine susmasına bir sebep olabilir. Bu hadisler ile konumuzu daha iyi ifade edebiliriz. Bir Müslüman bir kötülük gördüğünde herhangi bir korkusu ya da çıkarı sebebiyle kötülüğe asla susmamalıdır. Kötülük sahipleri ile yeme, içme ya da arkadaşlıklarını kaybetmeme, ortamından olmama adına günahlara sessiz kalmamalıdır. Bunun göz ardı edilmesi bizi günahkârlar ile benzeştirecektir. Çok daha önemlisi ümmetimizi Yahudilere benzeştirecektir.

İlk zikrettiğimiz hadisin bir başka rivayeti ise şu şekildedir; **“İsrâîloğulları isyan ve günahlara batıp gittiklerinde âlimleri onları sakındırdılsa da onlar vazgeçmediler. Sonra âlimleri de onların meclislerinde onlarla birlikte oturup onlarla birlikte yediler ve içtiler. Allah da onların kalplerini birbirine benzetti...”⁷**

Bu rivayet ile değerlendirdiğimizde de dikkat etmesi gerekenlerin genelde Müslümanlar, özel de ise ilim talebeleri ve önderler olduğu daha net bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

Rabbimiz Teâlâ yine İsrâîloğulları hakkında şöyle buyurmaktadır;

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ
وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

“Onlardan çoğunun gûnahta, düşmanlıkta, haram yemede birbirleriyle yarıştıklarını görürsün. Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!”

“Bunları, bari din adamları ve bilginleri günah söz söylemekten ve haram yemekten sakındırsalardı ya! Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!”⁸

Bu ayetler de bizlere Yahudilerin ilim adamlarının üzerlerine düşen kötülükten alıkoyma görevini yerine getirmediklerini vurgulamaktadır. Dolayısıyla toplumdaki sıradan insanların bu konuda sorumluluğu ile beraber önderlerin sorumluluğu çok daha fazladır.

⁵ (bni Mace)

⁶ (Ahmed bin Hanbel)

⁷ (Tirmizî)

⁸ (5/ Maide 62-63)

Müslümanların hocaları etraflarındaki insanlara, Müslümanlara karşı daha dikkatli ve temkinli olmalıdırlar. Onların topluluklar içerisindeki konumları ve vazifeleri sıradan Müslümanlardan daha farklıdır. Onların günahlara engel olma noktasındaki azimleri daha fazla olmak zorundadır. Onların durumu şerre açılan bir kapı gibidir. O kapılar açıldığında, günahların önündeki engeller kaldırıldığında insanlar ile günahlar arasında hiçbir şey kalmamış olur. Bununla birlikte önderlerin örnekliklerinden dolayı da özellikle bu ve benzeri konularda daha hassas olmalıdırlar. Ta ki Müslümanlar günahlara ve günahkâr kardeşlerine nasıl davranacaklarını, hangi yakınlık ve hangi uzaklıkta, ne mesafede duracaklarını bilsinler.

Bu konuda bir başka önemli husus ise, herkesin kendi kabul ettiği şeyi iyilik, kendi kalbine iyi gelmeyi de kötülük sayması uygun değildir. İyilik ve kötülük şeriatın söylediğidir. Şeriatın adını koyduğudur.

Yine münkerden alıkoymak kişinin yüzüne karşı olmalıdır. Gördüğünde olmalıdır. Özel meclislerde insanlar ile alakalı münkerleri, günahları ifade etmemiz o günahların önüne geçmek anlamına gelmez. Müslümanların günahları insanların arkalarından konuşmaları büyük bir problemdir. Durumlarda paylaşım yapmak, üzeri kapalı kinayeli laflar ile sosyal medya paylaşımları yazmak kötülükten sakındırmak değildir. İğnelemek, istihza etmek de kötülükten sakındırmak, günahın önüne geçmek demek değildir

İslamda tavır meselesine gelince günah işleyen bir Müslümana tavır iki sebepten uygulanabilir.

Birincisi; kişinin işlediği günahın bizlere ve topluma bulaşmaması, bizlerin katında sıradanlaşmaması, Müslümanların da aynı günaha düşmemeleri için korunmak amacıyla tavır konulması yani kişinin terk edilmesidir.

İkincisi; günaha bulaşmış olan kişiyi caydırmak amacıyla, onun ıslahını düşünerek, onu günahattan vazgeçirmek kastıyla onu terk etmektir. Bu konuda kişiden kişiye fark vardır.

Özellikle böylesi durumda kişinin eski ya da yeni bir Müslüman olması, bulunduğu bölgedeki Müslümanların az ya da çok olmaları, sadece kendisini ilgilendirir bir günah ya da Müslümanların geneline zarar veren bir günah olması gibi hususlar göz önünde bulundurulmalıdır. Eğer kişiden uzaklaşmak ve tavır almak kişiye yarar sağlayacak ise bunu yapmak gerekir. Eğer ayağının kayması gibi bir şey söz konusu olacak olursa bundan vazgeçilmelidir. Bunun şeklini ve gerekliliğini ise ilim ehli karara bağlamalıdır.

Nitekim Rasulullah (sav) ve ashabı Tebuk savaşına katılmayan üç sahabeye elli gün boyunca tavır koymuş ve tevbe edene kadar onlarla konuşmamışlardı.

Abdullah İbn Mugaffel (ranh) şöyle dedi; "Rasulullah (sav) çakıl taşı atmaya yasakladı ve **"Çakıl taşı av avlamaz, düşman yaralamaz. Sadece göz çıkarır ve diş kırar"** buyurdu.

Bir başka rivayet ise şöyledir; “İbn Mugaffel'in yakınlarından biri taş atmıştı. İbn Mugaffel o kimseyi taş atmaktan nehyetti ve kendisine şunları söyledi; “Şüphesiz Rasulullah (sav) taş atmayı yasakladı ve **“Bununla av avlanılmaz”** buyurdu. Bu adam daha sonra yine atınca İbn Mugaffel şunları söyledi; “Ben sana Rasulullah'ın (sav) bundan nehyettiğini haber veriyorum, sen ise aynı şeyi yapıyorsun. Bundan sonra seninle asla konuşmayacağım.”⁹

Bu gibi deliller günah işleyen bir Müslümana tavır uygulanabileceğini gösterir. Ancak bu konu hassas olduğundan yukarıdaki hususlar da göz önünde bulundurularak belirlenmelidir. Efendimiz (sav) mescide bevleden bir bedeviye hiçbir şey yapılmasına müsaade etmezken parmağına altın yüzük takan bir sahabinin ise parmağından yüzüğü sertçe çekip atmıştır. Bu efendimizin hikmetidir. Alınan tavırların da hikmet üzere olması gerekmektedir.

Rabbimiz şöyle buyurmaktadır;

“Onlar kendilerine hatırlatılanı unuttunca, biz de kötülükten alıkoymaya çalışanları kurtardık. Zulmedenleri yoldan çıkarmaları sebebiyle, şiddetli bir azapla yakaladık.”¹⁰

İşte bu kötülükten alıkoyanların alacağı karşılıktır.

Azaptan ve helaktan kurtuluş...

⁹ (Muttefekun Aleyh)

¹⁰ (7/Araf, 165)

KÜFÜR VE GÜNAH DENİZİNDEKİ GEMİNİN KAPTANI

Ayşe Ebrar

Hamd alemlerin rabbi olan Allah'a, salat ve selam Muhammed'in (sav) ailesinin ve ashabının üzerine olsun.

Değerli kardeşlerim; dergimizin bu ayki yazısında erkeğin hanımına, çocuklarına ve ailesinin diğer fertlerine karşı sorumluluklarının en önemlilerinden olan dinini onlara öğretmesi ve onları her türlü küfür ve günden korumaya çalışmasından bahsedeceğiz.

Bizlerin bugün içinde yaşadığımız toplum Allah'ın (cc) kanunları ile yönetilmeyip aciz olan insanların çıkarmış olduğu her türlü küfür ve günahı meşru gören hatta Allah'ın haram kıldığı şeyleri serbest kılan, destekleyeni dinden çıkaran tağutun kanunları ile yönetilmektedir.

Bunun yanında tevhidi bilinçten uzak kendisini İslam'a nispet eden birçok tarikat ve grupların insanları din adına şirk ve küfür ile karışık insanlarına çağırıyordu. İşte bu ve buna benzer her türlü küfür ve günahlarla dolu olan bir belde, toplum içinde her türlü tehlikenin olduğu bir denize mümin kişilerin içinde yaşadığı evi gemiye, o evin kavamı olan erkeği kaptana, eşinin olmadığı zamanlarda o görevi gücü yettiği kadar yerine getiren kadını da kaptanın yardımcısına benzeterek bir teşbih üzerinden anlatmaya çalışacağız.

Denizdeki Geminin Kaptanı

Ey erkek kardeşim sen her türlü küfür, günah, bidat ve hurafelerle dolu olduğu bir dönemde ve toplumda ailesini tevhidi akide Allah'a ibadet ve güzel ahlak üzere yetiştirmek ve gözetmekle yükümlü olan bir muvahhidsin.

Zira sana bu yükümlülüğü seni yaratan ve seni en iyi bilen Rabbin vermektedir.

الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ
بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ

“Allah'ın bir kısmını (erkekleri) diğer bir kısmına (kadınlara) üstün kılması ve mallarından harcamaları nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde idare edicidir.”¹

Allahu Teala ailenin ve toplumun idare ve yönetimini yapacak olan erkekleri liderlik vasıfları ile donanımlı yaratmıştır. Tabii ki liderlik vasıfları aile ve toplum tarafından zedelenip yok edilmemişse eğer.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

“Ey iman edenler kendinizi ve ailenizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında acımasız, güçlü, Allah'ın kendilerine emrettiğine karşı gelmeyen ve kendilerine emredilene yerine getiren melekler vardır.”²

Erkek kardeşim! Sen sadece kendini kurtarmaya çalışan değil kendisiyle beraber gemisindekileri de kurtarmak için çalışan kaptan gibisin. İşte bundan dolayı mesuliyetiniz çok büyük, yükünüz de çok ağırdır.

Zira senin omuzlarındaki yükü ağırlaştıran en büyük sebep de şu anda yaşadığımız toplumlarda Allah'ın kanunları ile hükmedilmiyor olması ve toplumun Kur'an ve sünnet ahlakı üzere yetiştirilmiyor olmasıdır. Zira bugün toplum dünya ve ahiret saadetine iletecek olan İslam'ın kanunlarıyla yönetilmediği için senin ve ailenin imanı, dini, canı, malı, ırzı ve namusu emniyet altında değildir. Sen böylesi bir küfür döneminde kendinin ve ailenin dünya ve ahiretini korumak için tıpkı dalgalarla sarılı bir denizde kaptanın gemisini, gelen dalgalardan koruyarak hedefine doğru yol alabilmek için dikkatli, tedbirli, uyanık ve hassas olduğu gibi olmak zorundasın.

¹ (4/Nisa, 34)

² (66/Tahrir, 6)

Çünkü kontrolü sana verilen gemi ve gemidekiler Allah'ın sana emanetidir.

Eğer bugün insanlar, İslam kanunlarıyla yönetilmiş olsaydı senin tüm değerlerin devlet tarafından korunuyor olacaktı. Devlet senin, ailenin ve çocuklarının imanını ve diğer öğretilmesi gereken her şeyi Kur'an ve sünnet doğrultusunda öğretecekti. Bütün imkânları, senin ve ailenin dünya ve ahiret saadeti için ortaya koyacaktı. Ancak bugün yönetim sistemlerinde değer yargısı ve ölçüsü Allahu Teala tarafından belirlenmediği için senin ve ailenin akidesinin ve dinini yaşamasının veya yaşamamasının onlara göre hiçbir değeri yoktur. Hatta Allah'ın kesin olarak haram kıldığı faiz ve zinayı bile meşru göstererek seni haramlardan sakındırmak yerine o haramları işleme yollarını sana açacak, seni haramların içerisine itecektir.

Sana evlenmen için destek vermek yerine resmi genelevler açarak haram yoldan şehvi arzularını tatmin etmeni sağlayacaktır. Ne zaman maddi sıkıntıya girsen sana maddi destek yapmak yerine kredi ve faize dayalı haram yollardan maddi sıkıntını gidermeye teşvik edecektir.

Sen ne kadar da çocuğunu küfür ve günden koruyarak kendi imkanlarıyla eğitmek istesen de seni her türlü şirkin, haramların olduğu okullarına çocuğunu göndermen için zorlayacaktır. Girdiğin her ortamda dine ve namusuna zarar veren hem seni hem de aileni fitnelerin içine iten durumlarla karşı karşıya bırakacaktır.

Daha önceleri teknolojinin ilerlemediği televizyonun, internetin, cep telefonlarının ve her türlü sanal âlemin olmadığı dönemde İslam'a göre aileyi korumak biraz daha kolaydı.

Çünkü mümin olan bir kişi en azından evindeyken kapısını kapattığında cahiliye toplumunda olan küfür, bidat, hurafe, haramlar ve ahlaksızlıklardan kendisini ve ailesini koruyabiliyordu. Ama maalesef ki bugün tağuti sistemler bizlerin evinin içine kadar küfür, batılı, haramları, bidatleri, hurafeleri ve her türlü ahlaksızlığı sokabilmektedirler.

Bizler her ne kadar kapımızı kapatırsak kapatalım bizim ve ailemizin ellerinde olan telefon ve bazı aletler üzerinden internet vasıtasıyla onlara ulaşabiliyorlar.

Bizler bu durumda bazen isteyerek bazen istemeyerek ve bazı durumlarda ise şartların bizi zorlaması sonucunda kendi elimize tağutların bizim evimizin içine kadar ulaşmasına sebep oluyoruz ve fırsat veriyoruz.

Bunun yanında aile fertlerinin evine toplandığı birbirleriyle vakit geçirip beraber namazlar kılıp Kur'an ve Sünnet ilimler üzerine kendilerini geliştirecek zamanlarını da tağutun desteklediği Nadr b. Haris'lerin insanları hak ve hayırla meşgul olmasından alıkoyan videolar, filmler, müzik gibi ilgi çekici şeylerle oyalamaktadırlar.

³ (İbn Mace)

⁴ (49/Hucurât, 13)

⁵ (13/Ra'd 28)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

“İnsanlardan öylesi vardır ki bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onun ayetlerini eğlence konusu edinmek için boş sözü satın alır. İşte böylelerine alçaltıcı bir azap vardır.”³

Mevdudi bu ayette geçen Lehv el-Hadis sözünü şöyle açıklamıştır:

“Lehv el-Hadis deyimi, metinde, dinleyen meftun eden tamamıyla kendi atmosferine çeken ve etrafındaki başka şeylerden habersiz hale getiren bir şeyi tazammun eder.”

İbn-i İsham, İbn-i İshak'a dayanarak rivayet eder ki Mekke müşrikleri ellerinden geleni yapmalarına rağmen peygamberin (sav) mesajının yayılmasını engelleyemeyince Nadr bin Haris Kureyşliler'e şunları söyledi; “Bu adama karşı çıkma yolunuz sizi bir yere götürmez. O sizin aranızda yaşamakta. Şimdiye dek ahlaken en iyi olanınızdı. Aranızda yaşayan en doğru en dürüst ve emin kişi oldu daima. Siz tutmuş onun bir kahin, sihirbaz, şair ve mecnun olduğunu söylüyorsunuz. Kim inanır buna? Ahali, bir kahin nasıl konuşur bilmiyor mu? Bir şairin, bir mecnun halini tefrik edemez mi halk? Bu ithamların hangisini Muhammed'e (sav) yamayabilirsiniz ki halkın dikkatini ondan kaçırabilesiniz. Bakın! Ben size onunla nasıl baş edeceğinizi söyleyeyim.” Sonra Mekke'den ayrılıp Irak'a gitti

ve oradan İran kırsaları Rüstem ve İsfendiyyor'la ilgili masalları, hikayeleri, derlemeyi başarıp halkın dikkatini Kur'an'dan ayırmak ve onları masallar içinde uyutmak için masal anlatma partileri düzenlemeye başladı. Aynı rivayet Esbabı Nuzul adlı kitapta kelbi ve mukatile dayanarak vakidi tarafından nakledilmiştir ve İbni Abbas'a göre Nadr bu amaçla şarkıcı kızlar da getirmişti. Bir kimsenin Resulün (s.a.v) etkisi altına girdiğini işittiğinde şarkıcı bir kızı şöyle bir talimatla ona musallat ederdi; “Onu yedir, içir, şarkınla öyle ağırla da diğer taraftan kopup seninle hemhal olsun.” Bu kötülük odaklarının her devirde başvurmakta olduğu aynı araçtı. Kötülüğün bu elebaşları sıradan insanları kültür adı altında eğlence spor ve müzikle öylesine oylarlar ki, hayatın ciddi problemlerine eğilmek için hiç zaman ve istekleri kalmaz. Ve bu boş vermişlik duygusu içinde sürüklenmekte oldukları felaketi hissetmezler bile.

Değerli kardeşim; eğer sen aileni ve kendini, Nadir b. Haris'lerin kurduğu tuzaklardan korumazsan onlar hem senin hem de çocuklarının vakitlerini, beyinlerini; roman, film, eğlence, hikaye, masal ve hiçbir fayda sağlamayan, saçma sapan videolarla dolduracaklardır. Artık bunlarla doldurulan beyinlerde Kur'an'a ve sünnete yer kalmayacak, okusada aklı izlediği şeylerle meşgul olan kişi ve çocuk, dikkatini okuduğu şeye verip ezberleyemeyecektir.

Herkes Velisi Olduklarından Sorumludur

“Kişi kendi ailesi içinde koruyucu ve çobandır. Koruyup gözettiğinden sorumludur. Kadın da kocasının evinde bir koruyucu ve çobandır. Koruyup gözettiğinden sorumludur”⁴

³ (31/Lokman 6)

⁴ (Buhari, Müslim)

Bu hadis, kişinin kıyamet gününde hesaba çekileceği sorumluluklarını anlatmaktadır. Kişi, velisi olduğu hanımına ve çocuklarına karşı sorumluluklarından hesaba çekileceğinin bilincinde olmalıdır. Fakat bazı kişiler bu sorumluluğu sadece maddi sorumluluk olarak anlamaktadır.

Babalık ve kocalık görevinin sadece yeme-içme, kıslık ve yazlık kıyafetlerini temin etmek gibi maddi ihtiyaç gidermek olarak zannedilmemelidir. Halbuki aile reisinin, bunların yanında en önemli görevi, en şiddetli hesaba çekileceği sorumluluğu; aile fertlerine dinini, imanını, ibadetlerini ve güzel ahlakını öğretme mesuliyetidir.

Değerli erkek kardeşim sen bugün eşinin ve çocuklarının ahiretini düşünmez de onlara Kur'an ve sünnet doğrultusunda eğitmezsen onlara rablerine nasıl iman edeceklerini, nasıl ibadet edecekleri şuurunun kazandırmazsan, yarın, kıyamet günü onlar seni rabbine şikayet edeceklerdir. Bundan dolayı bugün eşine ve çocuklarına örnek olacak bir hayat yaşayarak onlara gücün yettiği kadar dinlerini öğretmelisin. Eğer kendin öğretemiyorsan onlara öğretecek kişiler bularak eğit. Ancak şunu unutma ki, sen dinini öğrenmeye önem vermezsen eşin ve çocukların da önem vermeyecektir. Zira insanlar en çok onların önünde öncü ve veli olan kişiden etkilenirler.

Sen İbrahim gibi ol ki hanımın Hacer, oğlun da İsmail olsun. Sen İmran gibi ol ki kızın da Meryem olsun. Sen eline hiç kitap alıp okumazken “Yavrum, kitabını oku”, Sen hiç ders yapmazken “Yavrum, dersini yap” demen, sen hiç Kur'an okuyup zikir yapmazken “Yavrum, Kur'an'ını oku, zikrini yap” demen ne kadar etkili olur düşünsene!?

Daha sen birçok haramları hayatından çıkarmamışken aile fertlerini haramlardan nasıl sakındırabilirsin ki!?

Kardeşim; maalesef ki bizler, ister erkek olalım, ister kadın olalım kendimizi eğitip İslami doğrultuda doğru örnek olmadan çocuklarımızdan ve talebelerimizden imanlı, şuurlu, ahlaklı, itaatkar olmalarını istiyoruz. Ve sürekli onlara bir şeyler yapmalarını emrediyoruz. Halbuki biz söylemek ve emretmek kadar kendimiz, onlara emrettiğimiz şeyleri yaparak örnek olsaydık; onlar da fark ederek ya da fark etmeyerek bizim yaptıklarımızı yapıyor olurlardı. Çünkü insanoğlunun en etkili öğrenme yolu, taklit yoludur. Bizim çocuklarımız günlük hayatlarını yaşarken ihtiyaçları olacak yeme – içme, eşyaları kullanma, konuşmak gibi şeyleri bizim onlara anlatmamız ve okutmamızla değil, bizi taklit ederek öğrenirler.

Kendini ve Aileni Ateşten Korumak

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ
لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

“Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında, acımasız, güçlü, Allah'ın kendilerine emrettiğine karşı gelmeyen ve kendilerine emredileni yerine getiren melekler vardır”⁵

⁵ (66/Tahrim 6)

Seyyid Kutup bu ayetin tefsirini şöyle açıklar;

“Mü'minin gerek kendisine gerekse ailesine karşı mükellefiyetleri çok ağırdır. Önünde bir ateş uçurumu vardır. Hem kendisi hem de çocukları ona maruz olabiliyorlar. İşte mü'min kendisini bekleyen bu ateş uçurumuna düşmemek için çalışmalıdır. Önünde ateş beklemektedir onu. Alev Alev yanan korkunç bir ateş. **“Yakacağı insanlar ve taşlar olan ateş...”**”

Bu ateşte insan ve taş aynı şekilde yanmaktadırlar. Ve insanlar bir taşın değersizliği içerisinde bulunmaktadırlar. Bir taşın ağırlığı, bir taşın atılışı gibi değer ve önem verilmeden fırlatılmaktadır. Bu taşla birlikte yakacağı insan olan ateş ne korkunç bir ateştir. Ve bu ateşe düşüp azap çekecek olan insanın azabı ne acı, ne hor ve hakir edici bir azaptır. Burada görülen her şey korkunç mu korkunç...

Mü'min hem kendisini hem de ailesini bu azaptan korumalıdır. Fırsat geçmeden evvel, mazeretlerin fayda vermeyeceği gün gelip çatmadan önce mümin kendisiyle bu ateş arasına girecek hisarı kurmalıdır.

“Kureyşi'nin zikrettiğine göre bu ayeti kerime nazil olunca Ömer (ra) şöyle demiştir; Ey Allah'ın Rasulü! Haydi kendimizi koruduk diyelim. Peki, aile halkımıza ne yapabiliriz? Peygamber (sav) şöyle buyurdu: **“Allah'ın size yasakladığı şeylerden onları alıkoyarsınız, Allah'ın emrettiklerini onlara emredersiniz.”**⁶

Mukatil bu ayetin açıklamasında şöyle dedi; “İşte bu çocukları, hanımı, köleleri ve cariyeleri hakkında kişinin üzerindeki hakkıdır”

Birçok alim, çocuklara, eşlere dini ve hayırlı şeyleri kişinin öğrenmek zorunda olduğu edep ve terbiyeyi öğretmenin erkeğin vazifesi olduğunu açıklamışlardır. Rabbimiz bu konuda şöyle buyurur:

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا

“Sen aile halkına namazı emret, kendin de ona sabırla devam et.”⁷

Erkek kardeşim, sen gemindeki kişileri huzurla yola devam ettirmek istiyorsan onlara güven vermek lazım. Onların dünyaları ve ahiretlerini korumak uğruna gerekirse onlara rağmen onları korumak için kararlar alabileceğine inanmaları gerekir. “Eğer bizim gemimizi sarsacak bir fitne dalgası gelirse Allah'ın bizi kendisine emanet ettiği kaptan, elinden geleni yapmaya çalışır” diye düşünmeleri gerekir. Unutma ki bu cahiliye denizinde senin gemin zarar göreceği birçok dalgalara maruz kalacaktır. Bazı zamanlarda tağuttan gelen, bazı zamanlarda müşrik toplumdan ve bazı müşrik akrabalarından. Kötü arkadaş çevresinden ve sanal alem gibi yerlerden gelen fitne dalgaları, senin gemini etkileyecek ve sarsacaktır.

⁶ (Kurtubi)

⁷ (20/Taha, 132)

Özellikle gençlerin, dini duygularını silip süpüren, nefsanî duygularını kamçılayan, onları maneviyattan koparıp nefsin kulu-kölesi yapan, çok güçlü harici tesirler söz konusudur. Bu gençlerin bulunduğu ortamlar okul, sokak ve çevrede faydadan çok zarar vermektedir. Yazılı ve görsel medyanın, özellikle de internetin zararlı tesiri ortadadır. Bütün bunlar karşısında nasıl bir dikkat ve gayretle gençlerin ve ailenin dini terbiyelerine özenmemiz gerektiği de ortaya çıkmış olmaktadır. Peygamber (sav) **“Hiçbir baba, çocuğuna güzel terbiyeden daha üstün bir miras bırakmamıştır”** buyurmaktadır.⁸

Bu hadisin de bildirdiği gibi anne babaların bütün çaba ve gayretleri çocuklarını sağlam bir iman, din bilgileri ve güzel bir ahlak ve edep üzere yetiştirmek olmalıdır. Çocuğu ve gençleri, sadece dünyada rahat ettirmek onun ahiret hayatını önemsememek büyük bir gaflet olacaktır. Şu halde ailesini gerçekten düşünen bir kişi, onların ahiret saadetini de hesaba katmalıdır.

Değerli okuyucularımız; bir sonraki “Küfür ve Günah Denizindeki Geminin Kaptanı ve Yardımcısı” yazımızda kadının eşine yardım için yapması gerekenlerden ve ikisinin ortak hareket etmelerinin ehemmiyetinden bahsedeceğiz.

Selam ve Dua ile...

⁸ (Tirmizi, Birr ve's-sıla, 33)

KİMİ TOPLUMLAR BU KUR'AN İLE YÜKSELİR

Burak Gültepe

Kendisinde Kur'an indirilen Ramazan ayı, ayların en faziletlisi olmuş, kendisine Kur'an indirilen Muhammed (sav) insanların değerlisi olmuş, vahiy getiren Cebrail'de (as) meleklerin en faziletlisi olmuş...

Peki ya biz?

Biz gerçekten kendimize Kur'an inmiş gibi, o ilk günün sıcaklığıyla, heyecanıyla okuyup etkilenebiliyor muyuz?

Şunu bilelim ki bizim Allah katındaki değerimiz, Rabbimize verdiğimiz değer ile doğru orantılıdır. Ayrıca Rabbimizin değer verdiklerine de değer vermemiz icap eder. Kur'an-ı Kerim'e verilen önem ve değer, onu çok okumakla, tefekkür etmekle, amel etmekle, insanlara tebliğ etmekle gerçekleşir. Nasıl ki Nebi'ye (sav) Kur'an indirilmiş ve insanların en değerlisi olduysa, bize de Kur'an iniyor gibi öncelikle kalbimize indirip, idrak edip, ondan sonra da hayatımızı bu Kur'an ile şekillendirmek zorundayız. Bunu yaparsak kurtuluruz. Ama gereken ehemmiyeti göstermezsek nice tehdidin muhatabı oluruz ki, işleyeceğimiz hadis de tam da bu konuyla ilgili;

وعن عمر بن الخطاب رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ
آخَرِينَ رواه مسلم

Ömer'den (ra) rivayet edildiğine göre Rasûlullah (sav) şöyle buyurdu:

“Allah şu Kur'an'la amel edip hayatlarını onunla ayarlayan toplumları yükseltir. Onun izinden gitmeyip onu arkalarına atanları da alçaltır.”¹

Şerh: Bu hayat baştan sona bir imtihan dünyasıdır. Burada yaşar ve burada ölürüz. Bu ikisi arasındaki zaman diliminde imtihana tabi tutuluruz. İmtihanın konusu ise, kim bu Kitapla yolunu bulacak imtihanı kazanacak, kim de Kitaba sormadan bir hayat yaşayıp imtihanı kaybedecektir. Kitapla birlik bir hayat yaşayanlar cennete gidecek, kitaptan bağımsız bir hayat yaşayanlar ise cehenneme gidecektir.

Yüce Rabbimiz şöyle buyurur;

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ
مِّنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

“Bundan sonra size Benden bir hidayet (rehberi) geldiğinde, kim Benim hidayetime uyarsa, artık onlara korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır.”²

Allah-u Teâlâ'dan gelen hidayet; Kitap ve gönderdiği Elçi'dir. Yani Kur'an ve Sünnet'tir. Kim bu iki kaynağa sarılırsa hiç şüphesiz sapıtmaz. Ayrıca ayetin mefhûm-u muhalifi (ters anlamı); kim de hidayete tabi olmazsa onlara korku vardır ve üzüleceklerdir... Yani hayatlarında üzülecekler, iç dünyalarında üzülecekler, ölüren korkacaklar, kabir hayatında üzülecekler ve sonsuz hayata başlarken yine üzülecekler...

Kur'an'ı muhafaza etmek, ahirette de hayır ve izzet getireceği gibi, dünyada hayır ve izzeti peşinen getirecek, bereketleri görülecektir. Elbetteki Kur'an'ı korumak; onu okumakla, tefekkür etmekle, tebliğ etmekle ve amel etmekle olur. Okumamak, tefekkür etmemek ve amel etmemek ise bizim için büyük bir kayıptır. Bunun yanında tehdit ise büyüktür. Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

بَلْ أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ

“Hayır! Biz onlara kendi şereflerini getirdik ama onlar şereflerinden yüz çeviriyorlar.”³

¹ (Müslim)

² (2/Bakara, 38)

³ (23/Muminun, 71)

Bu Kitap şereftir ve bu Kitabı uygulayarak bize öğretmiş olan Rasulullah (sav)'e uymak da en büyük şereftir. Kesinlikle bu elçide bir delilik, bir dengesizlik yoktur. O, en muttaki kimsedir, en iyi örneklik ondadır. O asla heva ve hevesine uyarak hareket etmez. İşte Allah-u Teâlâ kullarına böylesi bir şeref indirmişken, yeryüzünde kullar yanlış yerlerde şeref aramaktadır. Bile bile şereften yüz çevirmektedir. Kalplerini, gözlerini, kulaklarını müşrik haber sitelerine, kirlenmiş siyasete, hayranı oldukları Avrupa'ya, ekonomik gelişmelere, magazine, teknolojiye odaklamış durumdalar. Böyle 5-10 tane ilgi odağı varken Kur'an'a veya son Peygambere ayrılacak zaman dahi yoktur. Elbetteki insanlar, şerefi de oralarda, batıl dünyalarında arayacaklardır. Muvahhidler de yaşadıkları toplumdan fazlasıyla etkilenmiş olmakla birlikte hızlı bir sapmanın içine girmişlerdir. Dünyalık korkularımız, ekonomik kaygılarımız, hayat standartlarımızı yükseltme çabamız derken sapmanın boyutu ister istemez hepimiz için büyümektedir.

Kurtuluş reçetemiz, sahabelerin kurtuluş reçetesiyle aynıdır. Allah'ın dinini yüceltmek ve Kur'an'a dört elle yapışmak. Ancak bu sayede yükselebiliriz. Ama bundan yüz çevirirsek neye yapışırsak yapışalım bizi bu dünyada yükseltecek başka bir şey yoktur.

وَأَنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

"Ve şüphesiz o (Kur'an), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız."⁴

Yani bu Kur'an bir şereftir ve şeref kaynağıdır. Senin için de şeref kaynağıdır, toplum için de şeref kaynağıdır. Bu bir öğüttür ve dileyen öğüt alır. İleride, yani hesap gününde Kur'an'a uyup uymadığınızdan, haberlerini tasdik edip etmediğinizden, tebliğ edip etmediğinizden sorulacak, sorguya çekileceksiniz! Hakkını verip vermediğinizden hesap vereceksiniz.

Allah'ım! Sen Bizim İçin Kolay Kıl...

Enes (ra) diyor ki; Efendimiz zorluklar için şu duayı okurdu:

"Allah'ım! Senin kolay kıldığından başka bir kolay yoktur. Sen dilediğin zaman, zor olanı kolay kılarısın."⁵

Müslim'de geçen bir hadis-i şerif'te; **"Kur'an da senin ya lehine ya aleyhine bir hüccettir"** diye buyrulmuştur.

وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

"Biz Kur'an'dan öyle bir şey indiriyoruz ki, o müminler için bir şifa, bir rahmettir; zalimlerin ise sadece ziyanını arttırır."⁶

Seyyid Kutub der ki: "Kur'an, şeytani telkinlere, şaşkınlığa ve korkuya karşı bir şifadır. Kur'an, kalbi Allah'a bağlar. Sakinleştirir. Huzura kavuşturur. Koruma ve güvenlik bilincini yerleştirir. Gönülleri hoşnut eder. Allah'ın rızasını kazandırdığı gibi, hayattan da razı eder. Korku bir hastalıktır. Şaşkınlık psikolojik bir rahatsızlıktır. Şeytani telkinler de birer hastalıktır. İşte bunların hepsini etkisiz hale getiren Kur'an elbette ki inanan için bir rahmettir. Kur'an, nefsi arzuların, pisliklerin, cimrililiğin, kıskançlığın ve şeytani aşılamaların hepsine karşı bir şifadır."

⁴ (43/Zuhuruf, 44)

⁵ (İbn-i Hibbân)

⁶ (17/İsra, 82)

Kur'an aynı Kur'andır, vahiy aynı vahiydir. Müslümanlar hayatlarını bu vahiyle inşa ederler. Hayatlarını bu vahiyle inşa eden müminler için Kur'an bir rahmet ve en büyük nimettir. Şifa kaynağı olan Kur'an'da, müminlerin bireysel, ailevi, sosyal, hukukî, siyasi, ekonomik, ahlâkî, psikolojik her türlü hastalıklarına deva vardır. Kur'an, müminler için böyle-sine şifa iken, kafirler için tam tersine ziyanlarını arttıran özelliklere sahiptir. İnsanlar Kur'an'a karşı takındıkları tavır sebebiyle ya lehte ya aleyhte bir delil teşkil ediyor.

İnsanlar bu Kitaba karşı ilgisiz kalırsa, gösterdiği hidayet yolunu kullanmazlarsa hem dünyalarını hem de ahiretlerini kaybedeceklerdir. Şu hayata dair problemlerinde Kur'an'a başvurmayan toplumlar her iki diyarda da hüsrana uğrayacaktır. Çözüm yolları kapanacak, planları bozulacak, umduklarına hiçbir zaman kavuşamayacaklardır. İnsanların, toplumların yolları kararacak, bunalımlar, hastalıklar, stresler, çözümsüzlükler ve çaresizlikler içinde bocalamaya devam edeceklerdir. Mesela şu anda yaşanan ekonomik krizlerden, sellerden, yangınlardan, depremlerden toplum ciddi şekilde etkilendiği gibi müslümanlar da etkilenmektedir. Bir anlamda fatura hepimize çıkıyor/kesiliyor. Bizim de üzerimize düşen görevleri yerine getirmemiz gerekmektedir.

Bahaneleri Bırakın!

لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقِّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

(Ve bu gerçekler size tebliğ edildi) Ki; (Kur'an'la kalpleri) diri olanları uyarsın (ve hidayet yolunu göstere) ve inkâr edenlere de (azap) söz(ümüz) hak olsun ve gerçekleşsin (ve hiçbir bahaneleri kalmasın diye gelmiştir).⁷

Kur'ân okunsun, yaşansın, kendisiyle cihad edilsin ve diriler uyarılsın diye indirilen bir Kitap'tır. Hiçbir şefaatçi yoktur ki, Allah nezdinde mertebesi Kur'an'ın mertebesinden daha efdal ve üstün olsun.

“Kur'an okuyunuz, çünkü Kur'an kıyamet gününde kendisini okuyanlara şefaatçi olarak gelecektir.”⁸

Ümmetin en üstün ibadeti Kur'an'dır. Rabbimiz şöyle buyurur:

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

“Bütün insanlığa bir uyarı olsun diye, kuluna Furkân'ı (hakkı batıldan ayırt edici ve fark ettirici bir ölçü olarak Kur'ân'ı) indiren Allah, yücelerin yücesidir.”⁹

Kur'an okumak dünyada ve ahirette şeref meselesidir. Kur'an okuyan mümin, hakikatte cennet derecelerini inşa eder. Okuduğu her ayet onu daha yüce bir dereceye ve makama taşır. **“Oku ve yüksel denilecektir. Dünyada tertil üzere okuduğun gibi burada da tertil üzere oku. Şüphesiz senin makamın, okuyacağın son ayetin noktasındadır, denilir.”¹⁰**

⁷ (3/Âl-i İmran, 189)

⁸ (36/Yasin, 70)

⁹ (Müslim)

¹⁰ (25/Furkan, 1)

¹¹ (Tirmizî)

"Kıyamet günü Kur'an getirilecek ve şöyle diyecek: '**Ey Rabbim, (beni okuyup benimle hayatını yaşayan) bu kulunu giydir.**' O kimseye keramet tacı giydirilecek. Sonra Kur'an diyecek: '**Arttır, ya Rabbi!**' Keramet elbisesi giydirilecek. Sonra Kur'an diyecek ki: '**Ey Rabbim, ondan razı ol.**' Allah da ondan razı olacak.

Denilecek ki: '**Ey kul, oku ve yüksel.**' Böylece okuduğu her bir ayetle iyilik, sevap ve mükâfatları arttırılacaktır."¹¹

Kur'an'ı okuyan ve onun içindekilere göre amel eden kimsenin baba ve annesine de Kıyamet günü, ziyası güneşin bütün dünya evlerindeki ziyasından daha parlak ve güzel bir taç giydirilecektir. Babasına böyle olursa, artık kendisine ne olacağını hesap ediniz. Keramet tacı ve keramet elbisesi gibi daha nice mükâfatlar güzellikler veriliyorsa, bunun aksine zayi edenlere de bir o kadar günah yükleneceklerdir. Kur'an'da birçok yerde "Kim benim zikrimden yüz çevirirse" diye başlayan, tehdit içerikli ayetleri görmek mümkündür.

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ
الْيَوْمَ تُنْسَى

¹¹ (Tirmizi)

"Kim de benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve biz onu kıyamet günü kör olarak haş-redeceğiz." O da (şöyle) demiş olur: -Ben görmekte olan biriyken, beni niye kör olarak haşrettin Rabbim? (Allah da) Der ki: 'İşte böyle, sana ayetlerimiz gelmişti, fakat sen onları unuttun, bugün de sen işte böyle unutulmaktasın."¹²

Tâ-Hâ suresinde 'dar bir geçim', 'kıyamet gününde kör olarak diriltirme' ve 'cehenneme atılma' konuları dile getirir. Cin suresinde ise "**Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse (Allah) onu 'gittikçe şiddeti artan' bir azaba sürükler**"¹³ diye buyrulmuştur.

Toplumumuzda ise insanlar, Kitaba iman ettiğini söylüyor. Maalesef çoğu kimse bu sözünün ne anlama geldiğini bilmiyor. Çünkü Kitabını hiç açıp okumamış veya okumuş anlamamış veya hayatını onunla inşa etmemiş!

Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: "**Kalbinde kafasında hafızasında hiçbir ayet bulunmayan kimse harab olmuş bir ev gibidir.**"¹⁴

Rasulullah'ın Rabbine Olan Şikâyeti!

Hangi ülkede olduğunuz fark etmez; bulunduğunuz memleketteki en üst düzey yöneticinin size dava açtığını düşünün. Mahkemelerin, hâkimlerin görmezden gelmesi, bakanın, valinin şikâyetini bir kenara koyması düşünülebilir mi? Şikâyeti önemsememesi bir tarafa hatta dava hemen öne alınır, hemen ilgilenilir ve de davayı sonuçlandırmaya çalışırlar. Gerçekten bu dünyada böyledir. Buna birçok kez tanık olmuşuzdur.

¹² (20/Taha, 124 - 126)

¹³ (72/Cin, 17)

¹⁴ (Tirmizi)

Ahirette ise en imtiyazlı kişi Rasulullah (sav) olup, hayal edin ki o büyük mahkemede sizden şikâyetçi oluyor. Yani davacı Rasulullah (sav) davalı ise sizsiniz! Şikâyeti dinleyen hâkim ise âlemlerin Rabbi olan Allah! Kesinlikle kulak verilir, ilgilenilir, dava görülür. Sonuç neyse katlanılır! Allah-u ekber! Ya Rabbi, Senden o günde afiyet dileriz.

Böyle bir durumda kim olsa soğuk terler döker, kalbi güp güp atar. Yalan söyleme, kaçma, geçiştirme ihtimali yoktur. Rüşvet ne mümkün! Peki davanın konusu ne?

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا
الْقُرْآنَ مَهْجُورًا

“Ve elçi dedi ki: 'Rabbim gerçekten benim kavmim, bu Kur'an'ı terkedilmiş (bir kitap) olarak bıraktılar.’”¹⁵

Evet, davanın konusu ise Kur'an'ı 'mehcur tutmak'. Eğer biz de 'mehcur tutarsak' dava bizim için de açıılır. O halde nedir 'mehcur tutmak'.

Kurtubi der ki: Mehcur tutmak iki anlama gelir. Birincisi; “terk edip uzak durmak, onunla amel etmemek, onu peygamberden uzaklaştırıp 'bize sadece Kur'an yeter' diyerek etkisizleştirmektir.” İkincisi ise “hakkında hezeyan etmek, saçmalamak, bilir bilmez konuşmak, keyfine göre yorumlamak, kendi meşrebine göre anlamlarını yamultmak demektir.” Buna göre bu âyet, “(O gün) Peygamber (de): 'Ey Rabbim! Doğrusu benim toplumum, bu Kur'an hakkında saçmamıştı' der.” şeklinde de tercüme edilebilir.

Efendimiz (sav) **“Her kim Kur'an'ı öğrenir de Mushaf'ını asar, onunla ilişki kurmaz ve ona bakmazsa kıyamet günü Kur'an, gelir yakasına sarılır ve 'Ey Allah'ım! Bu kulun beni mehcur tuttu (yani beni terk etti), benimle onun arasında hükmünü ver' der.”** *Kim Kur'an'ı okumayı terk ederse Kur'an'ı terk etmiş sayılır.

*Kim Kur'an'ı tefekkür etmeyi terk ederse Kur'an'ı terk etmiş sayılır.

*Kim onunla amel etmeyi, hükmetmeyi terk ederse de terk etmiş sayılır.

Bütün bunları yaparken de ihlâsı da elden hiç bırakmamak gerekmektedir.

Kıyamet gününü bir düşünün! Halkımız, o sözde çok sevdikleri, dünya da doğum gününü ihmal etmeden kutladıkları peygamberlerinin şefaatinin beklerlerken, kendi kurtuluşları için onun gözlerine bakarken Nebi (as) diyor ki **'bunlar Kur'an'ı terk ettiler ya Rab!'**

Duvarlara astılar, terk ettiler; tozlu raflarda hapsettiler. Anlamak ve amel etmek niyetiyle ellerine almadılar. Okuyup okuyup üflediler. Ölümlere duyurmak için büyük çaba sarf ettiler... Şikâyetçiyim ya Rab!

Bu ve buna benzer şikâyetlerden biz de korunmuş değiliz. Hele ki ilk heyecanımızı giderek kaybettiğimiz ve zamanın bizim için uzamasıyla kalplerimizin katılaştığı şu dönemde daha çok Kur'an-ı Kerim'le birlikte olmak zorundayız. Kur'an'la olan birlikteliğimiz nedir ne değildir, bunun muhasebesini yapmalıyız.

“Allah'ım! Senden Kur'an'ı, kalbimin baharı, göğsümün nuru kılmanı isterim.” Rabbim! Bizleri, Kur'an vesilesiyle mükâfatlar gören ama azap görmeyen kullarından eylesin. Rabbim kabul buyur. Âmin.

¹⁵ (25/Furkan 30)

ÜMMETİN HEZİMETİ

Salih Bağırhan

Allah'a hamd, Rasulune salat ve selam olsun.

İslam Ümmetinin Hezimate Uğramasının Faktörleri¹

Hiç şüphe yok ki Allah (cc) İslam ümmetine zamanı ve vakti geldiğinde yardım edecektir. Allah tarafından yardıma mazhar olunacak İslam ümmetinin tüm fertleri üzerine düşen sorumlulukları ve görevleri yerine getirmesi durumunda bu yardım mümkün olacaktır. Görev ve sorumluluklar yerine gelmeden yardım beklemek abesle iştigal olma anlamına gelir. Öncelikle bilmemiz ve kesin iman etmemiz gereken husus Allah'ın İslam ümmetine kesin yardım edeceğidir. Eğer yardım etmiyor, kafirleri müminlerin başına musallat ediyorsa bizlerde bir sorun olduğunu anlamamız gerekmektedir. Müminlere yardım etmek Allah'ın kesin vaad ettiği bir durumdur. Rabbimiz şöyle buyurmaktadır.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَيُزِيلَنَّ عَنْهُمْ بَعْدَ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ
بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Allah, içinizden iman edip salih amel işleyenlere vadetti: Onlardan öncekileri yeryüzünün halifeleri kıldığı gibi onları da yeryüzünün halifeleri kılacak, razı olduğu dinlerinde kendilerine iktidar/güç verecek ve korkularından sonra onları emniyete kavuşturacaktır. (Bu vaatte bulunduklarım) bana ibadet eder, hiçbir şeyi bana ortak koşmazlar. Kim de bundan sonra kâfir olursa işte bunlar, fasıkların ta kendileridir!”²

¹ (Bu makaleyi Şeyh İbrahim Bin AbdulAziz tarafından kaleme alınmıştır. Makalenin orijinal ismi عوامل هزيمة الأمة /Avamilu Hezimetü'l-Ümme"dir. Makalenin aslını değiştirmeksizin bazı eklemelerde bulunarak hazırladım. Doğrular Allah'dan, yanlışlıklar nefsimdendir.)

² (24/Nûr 55)

وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

“Müminlere yardım etmek, bizim üzerimize bir haktır.”³

Mütevâtir bir hadiste Allah Rasulü (sav) şöyle buyurmaktadır:

“Ümmetimden Allah'ın emrini yerine getiren bir topluluk sürekli bulunacaktır. Onları aşağılayan veya onlara muhalefet edenler, onlara asla zarar veremeyecektir. Öyle ki Allah'ın kıyamet emri gelinceye kadar bu topluluk insanlara karşı böyle muzaffer halde kalacaklardır.”

Allah'ın (cc) vaad ettiği bir durum ise İslam ümmetini muhafaza etmesi ve genel olarak kafirleri müminlerin üzerine top yekun tasallut etmemesidir.

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

“Allah, müminlerin aleyhine kâfirlere hiçbir yol vermeyecektir.”⁴

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْلَوْكُمْ
الْأَذْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ

“Onlar size eziyetten başka bir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşmaya kalkışsalar, size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra onlara yardım da edilmez.”⁵

³ (30/Rûm 47)

⁴ (4/Nisa 141)

⁵ (3/Alî imran 111)

İbni Ömer'den (ra) rivayet edildiğine göre Rasulullah (sav) şöyle dedi: **“Kıyamet-ten hemen önce, ben kılıçla gönderildim. Rızkım, mızrağımın gölgesi altında kılındı. Emrime karşı çıkanlara da zillet ve alçaklık verildi. Kim bir kavme benzerse o onlardandır.”**⁶

İslam ümmetini oluşturanlar şahıslar ve fertlerdir. Bizlerden kaynaklanan etkenlerden ve sebeplerden dolayı Allah'ın yardımı bizlere mazhar olmuyor. Bu yazımda bu etkenleri yani hezimete uğramamızın ve Allah'ın yardımından mahrum olunmamızın sebepleri madde-ler halinde, Kur'an ve sünnet rehberliğinde anlatmaya ve kısa izahatlarda bulunmaya çalışacağım inşallah.

1) Allah'ın Zikrinden Yüz Çevirmek

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ

“Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir. Muhakkak ki biz, mücrimlerden intikam alacak olanlarız.”⁷

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

⁶ (İmam Ahmed)
⁷ (32/Secde 22)

“Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatılıp ondan yüz çeviren ve kendi elleriyle yaptığını unutandan daha zalim kim vardır! Biz onların kalplerine, bunu anlamalarına engel olan bir ağırlık, kulaklarına da sağırılık verdik. Sen onları hidayete çağırırsan da artık ebediyen hidayete eremeyeceklerdir.”⁸

Allah'ın zikrinden yüz çevirmek günahların en büyüğü ve Allah'ın cezasını gerektiren bir durumdur. Ve ayette zikrettiği üzere Allah'ın zikrinden yüz çevirmek zulmün en büyüğüdür.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Allah'ın mescitlerinde onun adının anılmasını yasak eden ve onların yıkılması için çalışandan kim daha zalimdir. Böyleleri oralara (eğer girerlerse) ancak korka korka girebilmelidirler. Bunlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.”⁹

Allah (cc) mücrimlerden intikamını alacaktır. Mücrimlerden birisi de Allah zikrinden yüz çevirenlerdir. Hiç şüphe yok ki Allah'ın zikrinden yüz çevirenlere Allah'ın yardımı gelmeyecek bilakis azap gelecektir.

⁸ (18/Kehf 57)
⁹ (2/Bakara 114)

2) Rasulullah'ın Emrine Muhalefet Etmek

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ
فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Artık onun emrine muhalefet edenler, başlarına bir belânın gelmesinden veya elem dolu bir azaba uğramaktan sakınsınlar.”¹⁰

İbn-i Ömer'den (ra) rivayet edildiğine göre Rasulullah (sav) şöyle dedi: **“Kıyamet-ten hemen önce, ben kılıçla gönderildim. Rızkım, mızrağımın gölgesi altında kılındı. Emrime karşı çıkanlara da zillet ve alçaklık verildi. Kim bir kavme benzerse, o onlardandır.”**

Rasulullah'ın (sav) emrine muhalefet etmek Allah tarafından büyük azabın gelmesine sebebiyet verir. Ayetten açıkça anlaşılmaktadır ki Rasulullah'ın emrine kim muhalif bir davranış içerisinde olursa kendisine dininde büyük bir fitne musallat olur. Bu fitne bidat, şirk, küfür vs ya da elim bir azap olabilir. Rasulullah hadislerinde de geçtiği üzere emrine muhalefet olanlara zelillik, aşağılanmışlık fitnesi söz konusu olur. Hangi ceza bunlardan daha büyük olabilir?

3) Müminlerin Yoluna Muhalefet Etmek

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ
الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا
تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

“Kendisi için doğru yol belli olduktan sonra, kim Rasule karşı çıkar ve müminlerin yolundan başka bir yola giderse, onu o yönde bırakırız ve cehenneme sokarız; o ne kötü bir yerdir!”¹¹

Rasulullah'a (sav) muhalefet ile müminlerin yoluna muhalefet etmeyi bir arada zikretmiştir. Aralarında bir bağın olduğunu göstermektedir. Bu yüzden kim müminlerin yolundan başka bir yola tabi olursa Rasulullah'ın emrine karşı çıkmış olur ve büyük azaba duçar olur. Müminlerin yolundan maksat ise; sahabe ve onların yolunu ihsan ile tabi olmuş kişiler yani ehli sünnet vel cemaattir.

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“İslâm'ı ilk önce kabul eden muhacirler ve ensar ile, iyilikle onlara uyanlar var ya, Allah onlardan razı olmuş; onlar da O'ndan razı olmuşlardır. Allah, onlara içinden ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük başarıdır.”¹²

¹⁰ (24/Nur 63)

¹¹ (4/Nisa 115)

¹² (9/Tevbe 100)

İşte bunlar da kurtuluşa ve yardıma mazhar olunacak topluluktur.

İşte onlar Fırkatu-n Naciye ve Taifetu-l Mansura'dır. Nitekim Ebu Hureyre'-den (ra) gelen rivayette o Rasullullah'ın (sav) şöyle dediğini söylemiştir: **"Yahudiler yetmiş bir fırkaya ayrıldılar. Hristiyanlar yetmiş iki fırkaya ayrıldılar. Benim ümmetim ise yetmiş üç fırkaya ayrılacaklar."** Başka bir rivayette: "Ey Allah'ın Rasulu Fırkatu-n Naciye kimdir? dediler. Bunun üzerine Rasullullah (sav) **"Onlar, bu gün benim ve ashabımın üzerinde olduğu hal üzere olan kimselerdir"** dedi. Başka bir rivayette ise **"Onlar, cemaattir"** demiştir.¹³

4) Cihadi Terk Etmek

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَثَقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ
إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"Ey iman edenler! Size ne oldu ki, Allah yolunda savaşa çıkın denildiği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? Dünya hayatını ahirete tercih mi ediyorsunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahiretin yanında pek azdır. Eğer Allah, yolunda sefere çıkmazsanız, sizi elem dolu bir azap ile cezalandırır ve yerinize sizden başka bir toplum getirir. Siz ise O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir."¹⁴

¹³ (Ebu Davud, Tirmizi)

¹⁴ (9/Tevbe, 38-39)

Ebu Davud'un (ra) Abdullah İbn-i Ömer'den (ra) rivayet etmiş olduğu hadiste o Rasullullah'ı (sav) şöyle buyururken işittiğini haber vermiştir: **"İyne¹⁵ yoluyla alışveriş yaptığınız, öküzlerin kuyruğuna yapıştığınız, tarımı seçtiğiniz ve cihadı terk ettiğiniz zaman Allah size öyle bir zillet musallat eder ki dininize dönünceye kadar onu üzerinizden kimse atamaz."**¹⁶

Allah yolunda yapılan cihadı terk etmek büyük günahdır ve büyük tehlikesi vardır. Cihadı terk eden kimselere büyük azap ve helak söz konusudur. Çetin bir azap söz konusu ayetteki şu ifadeden anlaşılır:

"... Sizi elem dolu bir azap ile cezalandırır" helak olma durumu ise **"ve yerinize sizden başka bir toplum getirir"** ayetinin içeriğinde mevcuttur. Hadiste açık ve sarıh bir şekilde cihadı terk eden kimsele-re zillet musallat olacağı belirtilmiştir. Ve yine naslardan açıkça anlaşılmaktadır ki müminlerin Allah tarafından yardıma mazhar olunması ve kâfirlerin hezimete uğratılması Allah yolunda yapılan cihad ile mümkün olur.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ

"Onlarla savaşın ki, Allah onlara sizin ellerinizle azap etsin, onları rezil etsin, onlara karşı size yardım etsin, mü'min topluluğun gönüllerini ferahlatsın.."¹⁷

¹⁵ (Bir kimsenin bir malı belli bir fiyat karşılığında vadeli olarak satıp aynı malı peşin parayla sattığı fiyattan daha ucuza geri satın almasıdır.)

¹⁶ (Elbani hadisi sahih kılmıştır)

¹⁷ (9/Tevbe 14)

Allah yolunda yapılan cihadı terk etmek Müslümanların başarıyı elde etmeye ve zillet içerisinde olmasına sevk eder.

5) İyiliği Emretmeyi ve Kötülükten Sakındırmayı Terk Etmek

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَآئِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ
وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

“İsrailoğullarından inkâr edenler, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lânetlendi. Bu, onların isyan etmeleri ve hadlerini aşıyor olmalarından ötürüydü.”¹⁸

Huzeyfe'den (ra) gelen bir rivayette Rasulullah (sav) şöyle dedi; **“Nefsimi elinde bulunduran Allah'a yemin olsun ki ya iyiliği emredip, kötülükten alıkoyarsınız ya da Allah'ın sizlere azap göndermesi yakındır. Daha sonra ona dua etseniz de size icabet edilmez.”¹⁹**

Numan bin Beşir'den (ra) gelen bir rivayette Rasulullah (sav) şöyle dedi: **“Allah'ın çizdiği sınırları aşmayarak onları koruyanlarla yasaklarını hiçe sayarak hududu çiğneyenlerin durumu aynen şöyledir: Bir gemide yerlerini almak üzere bulunan bir toplum aralarında kur'a çektiler. Bunlardan bir kısmı geminin alt katına bir kısmı da üst katına yerleşmişlerdi. Alt kattakiler su almak istediklerinde üst kattakilerin yanından geçiyorlardı. Alt katta oturanlar hissemize düşen alt kattan bir delik açsak da, üst katımızda oturanlara su almak için eziyet etmemiş olsak, dediler. Eğer üstte oturanlar bu isteklerini yerine getirmek için alttakileri serbest bırakırlarsa hepsi birlikte batar, helâk olurlar. Eğer buna engel olurlarsa hem kendileri kurtulur, hem de onları kurtarmış olurlar.”²⁰**

Ayeti kerimede İsrailoğullarının lanete uğradıkları bildirilmektedir. İyiliği emretmeyi ve kötülükten sakındırmayı bıraktıklarından dolayı Allah'ın rahmetinden uzak kaldılar. İsrailoğullarına isabet eden lanet ve Allah'ın rahmetinden mahrum kalmaları sadece onlara verilen bir ceza değildir bilakis kıyamete kadar gelecek tüm topluluklar ya da ümmetler iyiliği emretmeyi ve kötülükten sakındırmayı bırakırlarsa İsrailoğullarının başına gelen lanet ve Allah'ın rahmetinden uzak kalma durumu bu kişiler için de söz konusu olacaktır. Hadiste açık bir şekilde anlaşılmaktadır ki iyiliği emretmeyi ve kötülükten sakındırmayı terk eden kimseye Allah (cc) tarafından bir cezaya müstehak olur. Ümmet olarak iyiliği emretmeyi ve kötülükten sakındırmayı bırakılırsa büyük azap söz konusu olur. Allah tarafından verilecek cezaların bir kısmı da İslam düşmanlarını İslam ümmetine musallat kılması ve günahlardan dolayı da zillete mahkûm etmesidir.

6) Dünyaya Sarılmak ve Allah'a İtaat Etmekten Yüz Çevirmek

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ
انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ
أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

¹⁸ (5/Maide 78)

¹⁹ (Tirmizi)

²⁰ (Buhari)

“Ey iman edenler! Size ne oldu ki, Allah yolunda savaşa çıkın denildiği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? Dünya hayatını ahirete tercih mi ediyorsunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahiretin yanında pek azdır.”²¹

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ
وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا
وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا
أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ
فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

“De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler size Allah'tan, Rasul'ünden ve Allah yolunda cihat etmekten daha sevgili ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fâsiklar topluluğunu hidayete erdirmez.”²²

Amr İbni Avf el-Ensârî'den (ra) rivayet edildiğine göre, Rasulullah (sav), Ebu Ubeyde İbnu'l-Cerrâh'ı (ra) cizye tahsili için Bahreyn'e gönderdi. Ebu Ubeyde, cizye olarak topladığı mal ile Bahreyn'den geldi. Ensar, Ebu Ubeyde'nin geldiğini duyup, sabah namazını Rasulullah (sav) ile kılmak üzere geldiler. Rasulullah (sav) namazı kılıp gitmeye kalkınca, Ensar önüne durdular. Rasulullah (sav) onları bu vaziyette görünce gülümsedi ve: “Ebû Ubeyde'nin Bahreyn'den malla geldiğini duyduğunuzu zannediyorum?” dedi. Ensar: Evet, yâ Rasulallah! diye cevap verdiler. Bunun üzerine Rasulullah (sav): **“Sevininiz ve sizi sevindirecek şeyler ümid ediniz. Allah'a yemin ederim ki, sizler için fakirlikten korkmuyorum. Fakat ben, sizden öncekilerin önüne serildiği gibi dünyanın sizin önünüze serilmesinden, onların dünya için yarıştıkları gibi sizin de yarışa girmenizden, dünyanın onları helak ettiği gibi sizi de helak etmesinden korkuyorum”** dedi.²³

Sevban'dan (ra) rivayet edildiğine göre Rasulullah (sav) şöyle dedi: **“Size çullanmak üzere, yabancı kavimlerin, tıpkı sofraya çağrıışan yiyiciler gibi birbirlerini çağıracakları zaman yakındır.”** Orada bulunanlardan biri: “O gün sayıca azlığımızdan mı?” diye sordu. **“Hayır!” “Bilakis o gün siz çoksunuz. Lakin sizler bir selin getirip yığıldığı çerçöpler gibi hiçbir ağırlığı olmayan çerçöpler durumunda olacaksınız. Allah, düşmanlarınızın kalbinden size karşı korku duygusunu çıkaracak ve sizin kalplerinize vehni atacak!”** “Vehn de nedir ey Allah'ın Rasûlu?” denildi. **“Dünya sevgisi ve ölüm korkusu!”** dedi.²⁴

²¹ (9/Tevbe 38)

²² (9/Tevbe 24)

²³ (Tirmizi)

²⁴ (Ebu Davud)

Dünya hayatının dinin önüne takdim edilmesi bu ümmete zilletin ve aşağılığın vuku bulmasına bağlıdır.

7) Ayrılıklar ve İhtilaf

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا
وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

“Allah'a ve Rasulüne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin, sonra gevşersiniz ve gücünüz gider. Sabredin. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.”²⁵

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır.”²⁶

İbn-i Mesud'den (ra) gelen bir rivayette o şöyle dedi; “Bir adamı Rasulullah'tan (sav) işittiğimin aksine bir ayeti okurken işittim. Daha sonra adamın elinden tutup Rasulullah'ın (sav) yanına getirdim. Durumu anlatınca şöyle dedi; **“Her ikinizin de okuduğu doğrudur.** Şu'be dedi ki; Rasulullah'ın şöyle dediğini zannediyorum. **“İhtilaf etmeyiniz. Sizden öncekiler ihtilaf ettiler de helak oldular.”²⁷**

Hadiste geçen ihtilaf dünya işlerini de ahiret işlerini de kapsamaktadır. Müslümanların üzerine vacip olan, ayrılıklardan ve ihtilaftan uzak bir şekilde tek ceset gibi olmaları, Allah'ın ipine beraberce sınıksız sarılmalarıdır.

8) Düşmanlık ve Kinleşmek

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

“Şeytan içki ve kumar yoluyla ancak aranızda düşmanlık ve kin sokmak; sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık (bunlardan) vazgeçtiniz değil mi?”²⁸

Zubeyr bin Avvam'dan (ra) gelen bir rivayette Rasulullah (sav) şöyle dedi: **“Sizden önce yaşayan ümmetlerin hastalığı size de sirayet etti: Haset ve buğz. Bunlar kazıyıcıdırlar, ama ben saç kazımdan bahsetmiyorum; din kazımdan söz ediyorum. Canımı elinde tutana yemin ederim ki, iman etmedikçe Cennet'e giremezsiniz; birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olmazsınız. Dikkat edin; size birbirinizi sevmenizi sağlayacak şeyi söylüyorum; aranızda selamı yaygınlaştırın.”²⁹**

²⁵ (8/Enfal 46)

²⁶ (3/Al-i İmran 105)

²⁷ (Buhari)

²⁸ (5/Maide 91)

²⁹ (Tirmizi)

Ayette açık bir şekilde şeytanın İslam ümmetine kendi aralarında düşmanlığı ve kinleşmeyi nüfus etmeyi isteğini haber vermektedir. Şeytanın bu ifsadı İslam ümmetinin helakına sebebiyet verir. Hadiste anlaşılacağı üzere haset, kendi aralarında düşmanlık insanların dinlerini ifsat eder ve Allah (cc) tarafından bir azaba müstehak olurlar. Bu ümmete kinin, düşmanlığın ve hasedin oluşmasının en büyük iki nedeni şunlardır:

Birincisi; Din hususunda kendi aralarında cedelleşme.

Rafi bin Hudeyc (ra), Rasulullah'ın (sav) şöyle dediğini bana rivayet etti:

"Ümmetimden bazı kimseler kader konusunda Allah'ı inkâr ederler ve bunun farkına varmazlar. Yahudi ve Hristiyanların küfre saptıkları gibi." Ben: "Sana feda olayım ya Rasulallah nasıl söylüyorlar?" dedim. Rasulullah (sav) "Hayır Allah'tandır fakat kötülük şeytandandır diyorlar ve buna da Kur'an'dan deliller getiriyorlar. Fakat iman ve marifetten sonra onlar Allah'a ve Kur'an'a inanmıyorlar inkâr ediyorlar. Ümmetim düşmanlık buğz ve tartışma konusunda onlar gibisiyle karşılaşmadı. Onlar bu ümmetin zındıklarıdır. Onların döneminde sultanların zulmü olacaktır. O zamanki zulüm intikam ve kendini beğenme ne kadar şiddetli olacak işte o zaman Allah Teâlâ üzerlerine bir taun hastalığını gönderecek ve hepsini yok edecektir sonra da onları yerin dibine geçirecek kimilerini de hayvanlaştıracaktır. Onlardan pek azı kurtulan olur o gün müminin sevinci az, keder ve üzüntüsü çoktur. Sonra Allah onları çoğunu maymunlara ve domuzlara çevirecektir."

Böyle söyledikten sonra Rasulullah (sav) ağladı, ta ki onun ağlayışına biz de ortak olduk. Ona: "Ya Rasulallah bu ağlama nedendir?" denildi. Rasulullah (sav) **"Şakilere olan rahmetimdendir. Çünkü onların arasında müçtehidler ve abidler vardır. Bu sözleri ilk söyleyenler olmamalarına rağmen yeryüzü onlara dar gelecektir. Çünkü İsrailoğullarının çoğunluğu bu tür şeylerden dolayı helak oldular"** dedi. Sonra: "Ya Rasulallah kadere iman ne demektir?" diye soruldu. Rasulullah (sav) **"Yalnız ve tek olan Allah'a iman etmen ve hiç bir kimsenin ondan başka zarar ve fayda sağlamayacağını bilmen, cennetin ve cehennemin varlığına inanmandır. Ve Allah Teâlâ'nın insanları yaratmadan önce cennet ve cehennemi yarattığını sonra insanları yarattığını bilmen ve kullarından dilediğini cennete, dilediğini de cehenneme koyacağına inanmandır"** dedi.³⁰

İkincisi: Dünya Hırsı

İbrahim ibni Abdurrahman ibni Avf 'dan (ra) rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: "Ömer'e (ra) Kisra'nın hazineleri getirildiğinde, Abdurrahman bin Erkam Ömer'e 'bunları niye beytulmala koymuyorsun? dedi. Ve Ömer (ra) ağlamaya başladı. Abdurrahman bin Avf (ra): "Niçin ağlıyorsun ey Mü'minlerin Emiri! Bugün şükür, sürûr ve ferah günüdür!" dedi. Bunun üzerine Ömer (ra): "Bu (mal) bir toplumda çoğalırca aralarında mutlaka düşmanlık ve buğz (nefret) ortaya çıkar!" buyurdu.³¹

³⁰ (Taberani)

³¹ (Beyhaki)

9) Günahların Çok Olması

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

أَوَلَمْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ
أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Onların (müşriklerin) başına (Bedir'-de) iki mislini getirdiğiniz bir musibet (Uhud'da) sizin başınıza geldiğinde, “Bu, nereden başımıza geldi?” dediniz, öyle mi? De ki: “O (musibet), kendinizdendir.” Şüphesiz Allah'ın gücü her şeye kadirdir.”³²

Allah (cc) şöyle buyuruyor;

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا
وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

“Sana iyilikten (hasenattan) ne isabet ederse, işte o Allah'tandır. Ve sana kötülükten (seyyiattan) ne isabet ederse, o taktirde o, kendi nefisindendir. Ve seni, insanlara Rasul olarak gönderdik ve şahit olarak Allah yeter.”³³

Zeyneb Binti Caşş'ın (ranh) rivayet edildiğine göre, Nebî (sav), korkudan titreyerek onun yanına girdi ve: “Allah'tan başka ilah yoktur. Yaklaşan şerden dolayı vay Arabın haline! Bugün Ye'cûc ve Me'cûc'un seddinden şu kadar yer açıldı” buyurdu. ve başparmağı ile şahadet parmağını birleştirerek halka yaptı. Bunun üzerine ben: Ey Allah'ın Rasulu! Salih kimseler olduğu halde helâk olur muyuz, dedim? Rasulullah (sav) “Kötülük ve günahlar çoğaldığı vakit, evet” buyurdu.³⁴

³² (3/Âli İmran 165)

³³ (4/Nisa 79)

³⁴ (Buhari, Müslim)

Günah işlemeye sevkeden durumlar-
dan birisi de kişinin cahil olması, büyüklük
taslamasıdır. İslam ümmetini paramparça
ve ümitsizliğe sevk eden ve helak eden
günahların en açığı kuşkuşuz faizdir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ
مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا
تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

“Ey iman edenler! Allah'a karşı gel-
mekten sakının ve eğer gerçekten iman
etmiş kimselerseniz, faizden geriye
kalını bırakın. Eğer böyle yapmazsanız,
Allah ve Rasulüyle savaşa girdiğinizi
bilin. Eğer tövbe edecek olursanız, ana-
paralarınız sizindir. Böylece siz ne başka-
larına haksızlık etmiş olursunuz, ne de
başkaları size haksızlık etmiş olur.”³⁵

Aynı şekilde de kâfirlere dostluk kur-
mak da helaka sebebiyet verir. Allah'ın
müminleri sakındırdığı günahlardan uzak
kalınmalıdır ki helak söz konusu olmasın.

10) Hayırlı Amelleri Yapmaktan Kaçınmak

Bu hayırlı amellerden birisi de sadakadır;

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى
التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

“Allah yolunda infak edin ve kendinizi
kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik
edin. Şüphesiz Allah, iyilik edenleri sever.”³⁶

³⁵ (2/Bakara 278, 279)

³⁶ (2/Bakara 195)

Bu ayetin nüzul sebebi hakkında İmam Kurtubi'nin nakletmiş olduğu şu kıssa var olmuştur. İmam Buhari'nin (ra) Huzeyfe'den (ra) rivayet ettiğine göre şöyle demiştir. "Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın." Bu ayet nafaka konusunda inmiştir. Ve Yezid bin Ebi Hubeyb Eslem bin İmran'dan rivayet ederek onun şöyle dediğini söylemiştir. "Emeviler devrinde Abdurrahman bin Velid kumandasında bir İslâm ordusu, Kostantiniye yani İstanbul şehrine gaza etmişti. Rumlar şehrin surlarına arkalarını dayamışlardı. O sırada Müslümanlardan bir zat, kaledeki düşman üzerine açıktan hücum etmiş, bunu gören insanlar: 'Bırak, bırak! Lâilahe illallah, kendi kendini tehlikeye atıyor.' demişlerdi. Bunun üzerine Ebu Eyyub el-Ensarî (ra): 'Ey müslümanlar! Bu ayet biz Ensar topluluğu hakkında nazil oldu. O vakit ki Allah Nebi'sine yardım etti ve dini olan İslâm'ı galibiyete mazhar kıldı. O zaman biz artık mallarımızın başında durup onların ıslahı ile meşgul olalım mı? demiştik. Allah'u Teâlâ: 'Allah yolunda sarfediniz. Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayınız' ayetini indirdi. Bundan dolayı kendini tehlikeye atmak, mallarımızın başında durup, onları ıslah ile uğraşmamız ve cihadı terketmemizdir. demiştir. Bunun üzerine hiç durmayıp Allah yolunda cihad etmiş ve nihayet şehid olup, İstanbul'da defnolunmuştur."

Ebu Eyyub el-Ensarî (ra) böylece kendini tehlikeye atmanın, Allah yolunda cihadı terketmek demek olduğunu ve ayetin bu hususta nazil olduğunu haber vermiştir. İbn-i Abbas'tan, Huzeyfe'den, Hasen, Katâde, Mücâhid, Dahhak'tan da böyle rivayet edilmiştir.

11) Allah'ın İndirdiği Hükmü Terk Etmek

Allah(cc) şöyle buyuruyor;

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا
أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا
بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا
فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا
أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ
قَوْلًا بَلِيغًا

"Sana indirilene ve senden önce indirilenlere inandıklarını ileri sürenleri görmedin mi? Tâğut'a inkar etmeleri kendilerine emrolunduğu halde, Tâğut'un önünde muhakemeleşmek istiyorlar. Halbuki şeytan onları büsbütün saptırmak istiyor. Onlara: 'Allah'ın indirdiğine ve Rasule gelin' denildiği zaman, münafıkların senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün. Kendi işledikleri yüzünden başlarına bir musibet geldiği, sonra da "Biz iyilik etmek ve uzlaştırmaktan başka bir şey istememiştik" diye Allah'a yemin ederek sana geldikleri zaman hâlleri nasıl olur? Onlar, Allah'ın kalplerindekini bildiği kimselerdir. Öyleyse onlara aldırma. Onlara öğüt ver ve onlara, kendileri hakkında etkili ve güzel söz söyle."³⁷

³⁷ (4/Nisa 60-63)

Bu ayeti kerimelerde münafıkların başına gelen musibetler ve belalar Allah'ın indirdiği hükümlerden yüz çevirdiklerinden dolayıdır. Bu musibet onların zelil olmalarına ve üzerlerine azabın gelmelerine örnek olarak gösterilebilir.

İbn-i Ömer (ra) Rasulullah'ın (sav) şöyle dediğini aktardı; **“Ey Muhacirler topluluğu! Beş şey vardır ki, bunlar başınıza gelir ve onlarla imtihan ediliyorsanız ki bunların başınıza gelmesinden Allah'a sığınırım. Bunlar şunlardır:**

-Bir cemiyette fuhuş ortaya çıkar ve alenen yapılı hale gelince o cemiyette o zamana kadar görülmeyen taun ve başka ızdırap veren hastalıklar yayılır.

-Ölçü ve tartıda eksiltmeye başladıkları vakit kıtlık ve geçim sıkıntısı baş gösterir ve başlarına zalim yöneticiler geçer.

-Malların zekâtlarını vermedikleri vakit gökten yağmur kesilir. Şayet hayvanlar olmasa hiç yağmur yüzü görmezler.

-Allah'a ve O'nun Rasulüne verdikleri sözü bozduklarında dışarıdan düşman musallat olur da ellerindeki nimetlerin bir kısmını alır.

-Devlet adamları da Allah'ın kitabıyla hükmetmedikleri vakit kendi aralarında savaşırlar.”³⁸

Salat ve selam Rasulullah'a (sav), ailesine ve ashabının üzerine olsun.

³⁸ (İbn-i Mace)

HESAP ÇALINMASINDA ALINABİLECEK REAKSİYONLAR

Burak Eryılmaz

Bu yazımızda sizlere geçenlerde başıma gelen bir hesap çalınma olayından bahsedeceğim. Ve bu tip bir durum başınıza gelmeden yapmanız gerekenleri ve geldikten sonra nasıl davranmanız gerektiği hakkında bilgilendirmeye çalışacağım.

Telefonuma bir mesaj geldi Microsoft tarafından. Mesaj şu şekildeydi: " Microsoft: "*****@*o*.com hesabına başka birisi erişmiş olabilir. <https://aka.ms/alcs> adresinden kurtarma eyleminde bulunun B204"

Bu mesajdan sonra mail hesabıma giriş yaptım. Girişlere baktım ve başka birisi tarafından erişim sağlanmış. Başka bir konum başka bir cihaz tarafından. Şifresi örnek veriyorum portakal olan bu mail hesabı ile aynı şifreye sahip olan başka bir mail hesabım daha vardı. İkisine de erişim sağlamaya çalışılmıştı. İki mail adresinin de şifresini elma yaptım. Bu noktadan sonra hiçbir şey yapmadım. Girişlere bile bakmadım. Nasılsa şifremi değiştirdim bu noktadan sonra problem olacağını pek düşünmüyordum. Yaklaşık bir veya bir buçuk hafta sonra mail adresime bir mesaj geldi.

İngilizce dilinde Dikkat! Hesabın ele geçirildi tarzında bir mesaj başlığı vardı. Girmedim mesaja. Sildim mesajı direkt. Sonra internette araştırdım bu mesajı. 2 yıl önce-sinde açılmış bir konu da buldum bana atılan mailin aynısını. Mailin özeti şöyleydi;

"Hesabını ele geçirdik, fotoğraflarını aldık, kamerana eriştik, videolarını çektik şu bitcoin hesabına para gönder, bundan sonra da şifrelerini daha dikkatli seç, sürekli şifre değiştir aynı şifreleri kullanma."

Bu kadar kısa değildi tabii ki uzundu ama ana fikir buydu. Mailin giriş kısmında ise şifreni yazıyordu. Bende acaba benim şifremi bulmuş mu diye silinen maillerden bana atılan mesajı açtım ve baktım evet şifremi yazmış oraya. Tek problem şuydu burada portakal olan şifremi değil sonradan elma yaptığım (elma şifresini de ilk kez burada kullanmadım önceden kullandığım yerler vardı) şifreyi yazmıştı şifreni buldum kısmına. Yani ben kendi elimle mailimi hesabı çalan kişiye açmış oldum. Çünkü hesabı çalanın bildiği şifre yaparak mail şifremi maillerime erişim sağlamasına olanak sağladım. Maili de bizzat benim kendi mail hesabımdan atmış zaten maili inceleyince bunu fark ettim. Başta virüs olabilir diye hiç açmayıp silince fark edemedim. İşte bu noktadan sonra işler biraz karışmaya başladı.

Bana mailler gelmeye başladı. Şu hesabınızın parola sıfırlama isteği alındı, şu hesabınızın parolası sıfırlandı. Hesabımı çalan kişi bu hesapların bağlı olduğu sosyal medya hesaplarından, e-ticaret sitelerine kadar aklına gelen bütün hesaplar için parola sıfırlama isteği yolluyordu. Ve bunu yaparken de mesajları silmeye başladı. Yani ben hangi hesabın şifresi sıfırlandı, hangi hesaplara erişim sağlıyor takip edemeyeyim diye. O an bilgisayar başında olduğumdan reaksiyon olmam biraz daha kolay oldu diğer türlü belki araya üye olduğum ve varlığını unuttuğum bazı hesaplar gidecekti. Çünkü birkaç silindiği mesajı son anda görmem ile bazı hesapları hatırladım.

Şimdi burada alınan reaksiyonları, neler yaptığımı ve buradan çıkardığım dersleri paylaşacağım inşaallah. Öncelikle şifre değişikliği yaptım. Önemli olan hesaplarımın bazılarının bu mailler ile olan bağlantısını kestim. Bazı hesapları ise üçüncü bir mail adresine bağladım. Bu mail adresi internet ortamında olmayan bir mail adresi bunu daha sonra açıklayacağım. Google Authenticator ve Microsoft Authenticator indirip hesaplarıma giriş yaptım. Bu sayede artık mail adreslerime giriş yapmaya çalışan kişilerin öncelikle burada olan kodları girmesi gerekecek. Telefonuma da erişim sağlayamadıkları için iki adımlı doğrulamayı geçemeyecekler. Şifresi değişen, maili değişen hesaplarımı geri almaya başladım. Şifrelerini değiştirdim. Elma ve portakal dışında yeni şifreler koydum. Mail adresimi değiştirdikleri hesaplar için sitelerin desteklerine ulaşip hesabımın çalındığını söyleyip geri aldım. Hesabın dışına atılmış olmasına rağmen hâlâ şifre sıfırlama istekleri atıyor, hesaplarımı kilitliyordu.

- Bütün bu olanlardan sonra yapılmasını tavsiye edeceklerim şunlar;

- Öncelikle kayıt olduğunuz her site de sosyal medya uygulamasında iki adımlı doğrulamayı açın.

- Mail dışında bir yöntem varsa onu tercih edin öncelikle.

- Authenticator (Google ve Microsoft Authenticator) uygulamaları öncelik olarak tercih edin.

- Bu yoksa eğer üye olduğunuz site önemli ise telefon ile doğrulamayı tercih edin. Çok önemli değilse maili tercih edebilirsiniz. (Mail ele geçirilirse zaten iki adımlı doğrulama da mailin çok anlamı olmaz ama telefonu ele geçirmek biraz daha zor olur özel olarak uğraş gerektirir)

- İki adımlı doğrulamayı açtıktan sonrasında bir gmail hesabı açıyoruz. Bu hesap tertemiz olmalı. Yani hiçbir siteye kayıt olmayacağız (sitelerden veri çalınma durumunda maile ulaşılma durumu olmasın diye) bu sayede kimse kolay kolay ulaşamayacak.

- Bu mail olası bir sıkıntı durumunda öncelikli olarak önemli olan hesapların posta adresini değiştirmek için kullanacağız. Şifresi farklı olacak. Kimse bilmeyecek. A postanız ele geçirildiği zaman direkt bütün hesaplarınızı bu temiz postaya taşıyacaksınız.

- Şifreleri aynı yapmamak. A postası ile B postası aynı şifre olmayacak. Gerekirse bu Authenticator uygulamalarından şifre oluşturup kaydedin.

- Şifreleri not almak bu sayede ezberle birkaç şifre olunca hep aynı şifreleri koyuyoruz bunun sonucunda da tek şifre ile bütün hesaplara giriş sağlanıyor.

- Şifreleri not aldığımızda başkasının eline geçmeyecek yerlere not almaya özen göstermek gerekli. Bu bazen telefonda bir uygulamaya not almak ile olur bazen bir not defterine not almak ile olur.

- Kayıt olduğumuz yerin önemine göre bu not alma işini ayarlayabiliriz. Örneğin önemsiz bir sitede not defterine, telefonda bir uygulamaya not alırken daha önemli bir site için authenticator veya güvenli bir şifre kaydedici bir uygulama ile şifre oluşturup not alabiliriz. Çok daha önemli bir sitede ise en iyisi ezberlemek olacaktır Allahuallem.

www.takvadergisi.org

